

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 436/10
20.10.2010. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Власте Јовановић, председника већа, Звездане Лутовац и Лидије Ђукић, чланова већа, у правној ствари тужиље В.Ч. из Н.С., чији је пуномоћник Г.Т., адвокат из Н.С., против тужених Љ.С. из В., чији је пуномоћник А.Г., адвокат из Н.С. и М.П. из Б.Л., чији је пуномоћник за пријем писмена Д.К., адвокат из Н.С., ради утврђења удела у заједничкој имовини, конституисања права службености и исплате новчане накнаде, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Окружног суда у Новом Саду Гж 6533/06 од 04.09.2008. године, у седници већа одржаној 20.10.2010. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље изјављена против пресуде Окружног суда у Новом Саду Гж 6533/06 од 04.09.2008. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Новом Саду П бр. 5660/97 од 04.07.2006. године, утврђено је да је тужиља искључиви власник једног троседа, двоседа, фотеља пресвучене мебл штофом, једног француског лежаја и једног зидног сата. Део примарног тужбеног захтева којим је тужиља тражила да се утврди да је по основу одржаја и поклона стекла право доживотног плодуживања на некретнинама уписаним у листу непокретности .... КО Н.С. I, које се налазе у Н.С., захтев за утврђењем да је тужиља постала власник 1/5 делова ових непокретности по основу стицања у ванбрачној заједници са покојним М.Т., као и захтев за утврђењем да је постала сувласник у 1/2 дела и носилац права плодуживања на покретним стварима описаним у изреци првостепене пресуде и новчаним девизним средствима која се налазе на рачунима код ... банке Н.С. и ... банке Н.С., одбијени су. Евентуални захтев тужиље је делимично усвојен и обавезане су тужене да тужиљи солидарно на име улагања у изградњу и одржавање куће и помоћних објеката у Н.С. исплате износ од 444.822,00 динара са законском затезном каматом од 07.04.2006. године до исплате, док је део евентуалног захтева тужиља за исплатом износа од 800.000,00 динара на име неговања покојне Т.Т., одбијен као неоснован. Тужене су обавезане да тужиљи накнаде парничне трошкове од 511.616,00 динара док је тужиља ослобођена плаћања трошкова судских такси на тужбу и пресуду.

Пресудом Окружног суда у Новом Саду Гж 6533/06 од 04.09.2008. године усвојена је жалба тужене Љ.С., а жалба тужиље је делимично усвојена и првостепена пресуда је укинута у делу одлуке о захтеву за утврђење удела у заједничкој имовини на покретним стварима и новчаним средствима на девизним рачунима ... банке Н.С. и ... банке Н.С. и у делу одлуке о исплати новчаног износа на име уложених средстава у изградњи и одржавања непокретности као и у погледу одлуке о парничним трошковима и у том делу предмет је враћен првостепеном суду на поновно суђење. У преосталом побијаном делу жалба тужиље је одбијена и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужиља је благовремено изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 399. ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 125/04), у вези члана 55. став 2. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 111/09 од 29.12.2009. године), па је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ни битне повреде из тачке 12. наведеног члана, јер је побијана пресуда јасна, садржи све разлоге о одлучним чињеницама и нема недостатака због којих се не може испитати.

Нису основани наводи ревизије о погрешној примени материјалног права.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиља је у ванбрачној заједници, у којој нису имали заједничке деце, са сада покојним М.Т. од 04.11.1979. године до његове смрти 19.04.1997. године живела у кући у Н.С., која је била посебна имовина њеног ванбрачног супруга, стечена пре заснивања ванбрачне заједнице. У тој кући тужиља је живела са својим ванбрачним супругом и његовом мајком Т., која је била корисник породичне пензије, а од 1992. године је због болести остала непокретна и остваривала је право на месечну накнаду на име твђе неге и помоћи. О њој су се бринули тужиља и син, пок. М., а у периоду од

13.03.1992. године, до смрти 08.03.1996. године, пружана јој је три пута недељно у трајању од по сат времена стручна услуга неге и помоћи од стране ... центра Н.С., чије трошкове је делом сносио њен син М., а делом Град Н.С. Тужене су сестре покојног ванбрачног супруга тужиље, које су у оставинском поступку оглашене законским наследницама куће на којој тужиља у овој парници захтева утврђење права доживотног плодуживања по основу одржаја и поклона; као и исплату износа од 800.000,00 динара на име петогодишњег неговања њихове непокретне мајке Т.Т. Тако постављен тужбени захтев тужиље је одбијен.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право када су одбили тако постављен тужбени захтев тужиље, налазећи да се право плодуживања у смислу одредби члана 521. и 522. АГЗ, у вези општих правила имовинског права, стиче на основу уговора, тестаментa или одржаја. Како у конкретном случају, не постоји ниједан од наведених начина стицања права плодуживања, јер тужиља са покојним М.Т. није имала закључен уговор о поклону или други уговор којим би ово право било конституисано у корист тужиље, а државина предметних непокретности од стране тужиље по својим квалитетима није подобна за одржај у смислу одредбе члана 28. Закона о основама својинско правних односа, то нема места утврђењу права доживотног плодуживања на предметној непокретности. Стога нису основани наводи ревизије о погрешној примени материјалног права.

Како тужиља није имала законску или уговорну обавезу неге и старања о покојној Т., већ је послове вршила својевољно, а није доказала да је у вези са негом и чувањем члана породичне заједнице имала посебних трошкова, чиме би трпела штету, већ је напротив, у поступку утврђења да је покојна Т. имала довољно примања за подмирење трошкова њене неге као непокретног болесника, правилно је тужбени захтев тужиље и у том делу одбијен као неоснован.

Правилно је другостепени суд оценио неоснованим жалбено истицање тужиље да јој право доживотног коришћења припада као удовичко право. Наиме, то право, као и остала права супруге оставиоца, регулисано Законом о наслеђивању, везано је за статус брачне супруге, а тужиља као ванбрачна супруга не спада у круг законских наследника, па се не може ни позивати на права која су регулисана одредбама тог Закона. Како удовичко право доживотног уживања имовине није било утврђено за живота покојног М.Т., а накнадно се не може конституисати, неосновано се тужиља у ревизији позива на његово постојање.

На основу члана 405. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци пресуде.

Председник већа – судија,

Власта Јовановић, с.р.